

Een zware last

Zelfs als er een heel leger op mij af komt, ben ik nog steeds niet bang.

Al breekt de strijd tegen mij los, toch blijf ik vertrouwen.

Psalm 27:3

Als het geloof weg is, roepen we God tevergeefs aan. Geloof is de enige weg tussen onze ziel en Gods hemel-huis. Als we toelaten dat die weg vol raakt met obstakels wordt het vrijwel onmogelijk om vrijelijk met de eeuwige Koning te communiceren.

Zorgen en angst over van alles en nog wat; het zijn rotsblokken die ons het zicht op Gods kracht ontnemen en ons moedeloos doen neerzitten. Alleen geloof is succesvol op het pad van geestelijke vooruitgang. Alleen geloof verbindt ons met goddelijkheid.

Een bekende evangelist bezweek op een avond haast onder een last die zwaar genoeg was om een half dozijn sterke mannen te verpletteren. Uit pure uitputting legde hij zijn last neer en keek er eens goed naar. Wat hij zag, frustreerde hem. Alles wat hij probeerde mee te zeulen waren zinloze lasten; de last van morgen, die van volgende week en vooral de last van het nieuwe jaar, met alles wat er wel eens mis zou kunnen gaan. De energie die het hem kostte om alles mee te sjouwen ontnam hem de kracht om God rustig te vertrouwen voor het heden. Zo kon hij niet doorgaan, want hoewel het verstandig is om je voor te bereiden op de toekomst was onze Heer zelf overduidelijk toen Hij zei dat wij ons niet zo druk moeten maken over de dingen van morgen. “Maak je dus geen zorgen over de volgende dag. Want de volgende dag zal weer zijn eigen zorgen met zich meebrengen. Elke dag heeft genoeg aan zijn eigen problemen.” *

Makkelijker gezegd dan gedaan natuurlijk en een oude blunder die we allemaal begaan. Toch is het de moeite waard om er tegen op te staan, onze geloofsspieren te trainen, God oprecht te vragen ons hierin te helpen, en daadwerkelijk te leren om te leven vanuit de vrede die God ons dagelijks wil geven.

Als we één besluit nemen voor het Nieuwe Jaar zou het moeten zijn om niet langer toe te geven aan die sombere voorgevoelens over wat er morgen allemaal mis kan gaan. De tijdloze God staat al voor ons klaar in wat er komen gaat. Hij is al aanwezig in de toekomst en weet precies hoe Hij ons door alles heen kan leiden. Wie vertelt je eigenlijk dat de nacht altijd duister blijft? Wiens stem is het toch die je aan het twijfelen brengt en je zegt dat het morgenlicht dit keer nooit meer zal stralen of dat het nu altijd winter blijft in je leven? Vertrouwen we die stem liever dan de stem van onze Herder die ons heeft gezegd dat God de zon van je leven is? Hij heeft beloofd om ons langs groene, grazige weiden te leiden, en ons te drinken te geven van kristalheldere stromen.

God heeft nog nooit een strijd verloren. Zijn staat van dienst is vlekkeloos en dat zal in het Nieuwe Jaar niet veranderen. En Gods vijand? Hier is een schepsel dat zich met recht zorgen mag maken over de dag van morgen. Een verslagen oplichter, gedoemd tot een duistere toekomst waar wij op geen enkele manier deel aan zullen hebben.